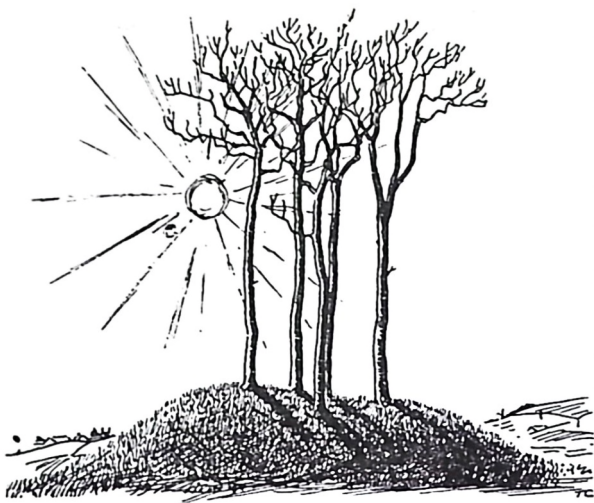

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERSKORPS

NR. 2 * MARTS 1947 * 30. AARGANG

Maanedens Vers

*Tusind Glæder rummer Livet,
tusind Glæder!*

En blev givet

*Guld fra Fødslen,
en forgaar i gylden Ødslen,
en blev givet Fryd at finde
ved at se*

*morgenblank en Draabe skinne
i et Liljebægers Sne!*

*En alene pines hedest,
en alene glædes hedest,
den, som ser i sortest Nat
Stjerner over Jorden sat,
den, som kan af arme Stunder
skabe sig et Blomsterunder,
den, hvis Liusdrom aldrig svigter,
— den, som digter!*

Viggo Stuckenberg.

Kære Spejdere!

For Tiden kommer jeg sammen med mange smaa og store Spejdere mere regelmæssigt, end jeg har gjort det i mange Aar. Vi har det udmærket og arbejdsomt sammen, men der er et Fænomen, som ikke kan lade være at undre mig.

Det er ikke saa mærkeligt, at mange ikke kommer i Uniform, dels er der mange, der ikke har en saadan, dels kommer mange halsende lige fra deres Arbejde. Saa det er ikke det, der er det mærkelige, men det, at jeg over et halvt Hundrede Gange i en Maaned har hørt denne Replik: „Jeg mente ikke, det var *nødvendigt at trække i Uniform* for at gaa til Prøve; det er det heller ikke, man kan prøve lige saa godt i en rød Sweater (der er mange røde Sweatere i Aar); det, der undrer, er, at Uniformen som ovenikøbet er saa svær at faa fat paa nu om Dage, er noget, man betænker sig paa at „trække i“.

For mange Aar siden fik vi paa Grund af nogle politiske Optøjer Uniformsforbud for alle unge over fjorten Aar. Det kom endda saa brat, at nogle af os, der havde været i Paaskelejr og ikke havde haft civilt Tøj med, ved Hjemkomsten maatte melde os paa Politistationen, hvor vi havde Ubehageligheder paa Grund af vor „Lovovertrædelse“.

Det var triste Dage, der fulgte efter. Naturligvis mødtes man og turede som før, men det var, som noget vigtigt manglede; at vi lignede en tilfældig Skoleskovtur, var en Sag for sig, men vi savnede Uniformen, det ydre Symbol paa vort Sammenhold og Fællesskab; der var saa mange glade Minder ved Spejderdragten med alle dens smaa Stjerner og Tegn, den havde fulgt os gennem glade Dage, Arbejdsdage og Modgangsdage, og nu hang den i Klædeskabet, og vi sang om den paa en da kendt Melodi:

I Medvind og Modvind
vi to har holdt sammen,
i godt Vejr og vaadt Vejr,
i Regn og i Slud.

Og det var en Glædens og Højtidelighedens Dag, da vi igen kunde „trække“ i Uniformen. Mindre har Glæden sikkert heller ikke været i de Lande, hvor Spejderne i Krigens Aar maatte grave Uniformsdelenes ned i Haven for ikke at komme til at aflevere dem til Tyskerne.

Se derfor med lidt Venlighed og Respekt paa din Uniform, Kammerat! Rent farvemæssigt set hører den ogsaa til de smukkeste blandt Alverdens Pigespejderes mange Slags Dragter.

Klap den venligt, som den hænger der i Skabet og vent paa glade og vældige Oplevelser sammen med dig, og betænk dig ikke saa meget paa at tage den paa, naar du kan vise dit Korps' Ansigt.

Du er den megen Tak skyldig, fordi I har holdt sammen i Modvind og Medvind.

Annemette

FANTASI

Det er mørkt udenfor og koldt. Men der er et stort og godt Baal i Pejsen. Vi har Patruljeføremøde med hele Landets Patruljeførere, og vi snakker lidt sammen om FANTASI

Nu ved I nok, at gamle Mennesker — og naar man selv er 14 unge Aar, synes man, at alle over 20 Aar er langt over deres første Ungdom — og hvad saa ikke med dem over 30? — altid er tilbøjelige til at sige: Næ, da vi var unge, da var det gode Dage, da var alting helt anderledes, bedre, ædlere, sjovere, gladere, større — eller hvad der nu passer bedst i deres Kram.

Ihvorvel jeg nok selv maa siges at være af uudsigelig Ælde, saa følger jeg ikke Normen, naar jeg nu bruger det lange Syn og ser paa Pigespejderne gennem et kvart Aarhundrede, for jeg synes netop, at meget er blevet baade bedre, ædlere, sjovere og gladere i de 25 Aar, men jeg kunde godt lide, at vi snakkede lidt sammen om een Ting, som jeg synes, det er gaaet tilbage med, og det er *Fantasien* hos Spejderne.

Et enkelt Menneske har bebrejdet mig, at Ake-lapatruljen handlede om Fortiden, og det har jeg været lidt ked af, fordi jeg gerne vilde have, at alle skulde forstaa, at en saadan Patrulje har stadig Gyldighed; Verden er stadig splinterny for den, der har aabne Øjne og Ører, og den rigtigt sammensvejsede Patrulje vil altid i Fællesskab kunne give Vejen og Dagene det sjove Indhold, som de 7—8 fik og med Glæde mindes.

Men I bruger jeres skabende Fantasi for lidt. Vi tager et Par Eksempler: Med Interesse ser man paa de mangeartede Patruljebaand nu om Dage, de er ikke blot røde, blaa og grønne Uldbaand, som det en Overgang var korrekt, nej, man ser interessante Læderstrimler med Dyr og Navne og glæder sig over smaa glade Paafund —

indtil man en Dag opdager, at Patruljerne køber dem paa Depotet, som faar dem lavet hos Trille-Tegner. Og det tager Glansen fuldstændig af Paafundene. Sammenholdet i en Patrulje er ogsaa skabt af smaa sjove Hemmeligheder, som ikke kommer andre ved, og det er nu engang ikke Hemmeligheder, man køber i vor udmærkede Butik.

Nej, Patruljens Navn er noget, der er dens eget, og skulde der ogsaa findes Patruljer baade paa Sjælland og i Jylland, der er Lærker, Falke og Stjerner, saa har de sikkert vidt forskellige Grunde til at vælge Navnene, er de end de samme, og det skal fremgaa af Skulderstroppen. — Nogle er Lærker, fordi de selv er sangglade, andre fordi de havde en glad Oplevelse meget tidligt paa Aaret, hvor de mødte en Bomlærke paa deres allerførste Tur. Nogle er Stjerner, fordi de er særlig astronomikyndige, andre fordi Patruljesammenholdet skabtes i Mørkelægningstider, da Stjernerne havde dobbelt Glans og Glimten.

Man køber ikke sit Kendetegn, man vælger det, eller det opstaar af sig selv, man faar det til

at vokse i Fællesskab, og ud fra det skaber man, uden at skele til Haandbøger og Lærdes psykologiske Udredninger, sine egne Skikke og Traditioner.

Og vi tager en anden Ting frem: Lokalerne. (Hvor er Lokale dog et trist Ord og Stue meget hyggeligere!) Hvad gør I ud af jeres Huler og Stuer? Kan man af Udsmykningen se, at her maa I bo og ingen andre? Jeg skal ikke være saa nederdrægtig, at jeg taler om Rengøringen, for det kommer ikke denne Snak ved, men kan man af Væggenes skiftende Udsmykning se, hvad I nu beskæftiger jer med? Hver Trop har jo sine Tegne, hver Patrulje for slet ikke at tale om hvert Kuld har sin fantasifulde Tegner, der, blot de faar et Par Farveblyanter i Haanden, kan gøre et Billede af en Situation eller Oplevelse, som er betydelig mere talende end store Fotografier, hvor Troppen er stillet op i 5 Rækker med en Fører og Stander i Midten.

Med en skarp Kniv kan der af Trærødder og sjove Grene laves meget morsommere Ting end de Totemspæle, som Spejdere har samledes om i en lille Menneskealder, og som jo da rent indianermæssigt set egentlig ikke er noget hyggeligt Symbol. Og hvad om I selv af Træfinerstumper udskar lidt Træspejdere. Det er naturligvis ikke sikkert, de straks blev saa rigtige i Dimensionerne og fine i Farverne, som dem man køber — men saa var de jo da allenfals anderledes, end de har dem i Nabobyen to Mil borte.

Jeg kunde nu ogsaa tænke mig den Seniorpatrulje, der blev træt af Indianerblokhustilen, og som prøvede lidt efter lidt at skabe en Stue med en helt anden Stil, og som derigennem fik

Interessen for Stilarter og uddybede sit Kendskab til Møbelarternes Historie.

Skabende Fantasi . . . det er godt at digte, naar man er ung, og Hjertet er fuldt af saa meget. Ikke for at faa det offentliggjort eller fordi Troppen har Fødselsdag og nødvendigvis maa have en

Fødselsdagssang, men for at lege og bygge op af Sprogets mangfoldige Muligheder. Patruljen skal derimod have sin egen Sang, der er dens egen, den kan forbedres og uddybes ved Lejlighed, og Dagbogen skal ikke være en tør Pligt og mange Tal, men give en skiftende Række Billeder af 8 sammensvejsede Fostbrødre i Hverdag og Fest.

Det er kun den virkelig kunstnerisk begavede givet ikke alene at fornemme, hvordan andre Mennesker maa føle og være, men ogsaa at give det et Udtryk, saa andre kan forstaa, at saadan maa det være — dette være sig i Musik, Bøger eller Skuespil. Men det giver Fantasien Luft un-

der Vingerne sommetider at lege, at man er andre Mennesker, at spille en lille Komædie. Der findes en Selskabsleg, der hedder at „modtage en som en anden“, og den kan jo varieres paa de mangfoldigste Maader. Man skal ikke alene lege med døde Ting, men ogsaa med levende Begreber. Giv hinanden den Opgave i Mimik eller ogsaa med Ord at udtrykke en eller anden Stemning. Brug Hjerter og Hjerne og forsøg saa! Verden har Brug for Mennesker med Fantasi og Indlevningsevne.

Naar I er blevet øvede, skriver I selv en Komædie, en Revu eller et lille Drama og glæder de

andre i Troppen med Opførelsen. Men det snakker vi om en anden Gang.

Nu rynker I lidt paa jeres unge Næser, fordi I synes, jeg er ved at gaa for vidt, og I skæler til Haandbøgerne, for der er saa meget, I skal naa for at blive dygtigere. Men læg Haandbøgerne lidt til Side, træk Vejret dybt og giv jer Tid til at lytte til jeres eget, giv efter for Trangen til Eventyret. Det ligger og venter paa jer, men det blegner med Aarene. Verden er endnu ny, og I bliver ikke snydt, om I opdager den paa jeres egen Maner.

Annésophie.

Kære spejderkammerater.

En hilsning til jer alle fra Finland, og fra Verdenskomitéens Møde i Paris.

Dette ser jeg klarere end før: vil vi leve et rigt Liv, skal vi naa det gennem at tjene. Saa lad os tjene og hjælpe andre villigt og glad, hjemme, i Skolen, paa Arbejdspladsen. Lad os gøre det i Dag!

Eders Visa,
Sylvi Visapää.

Den finske Unionschef, Sylvi Visapää, har besøgt Københavnerførerene, grønne og blaa, paa Vej hjem fra Pariserkonferencen. Unionschefen har sendt jer alle denne Hilsen, som for dem, der har svært ved at læse, hvad hun skriver, lyder:

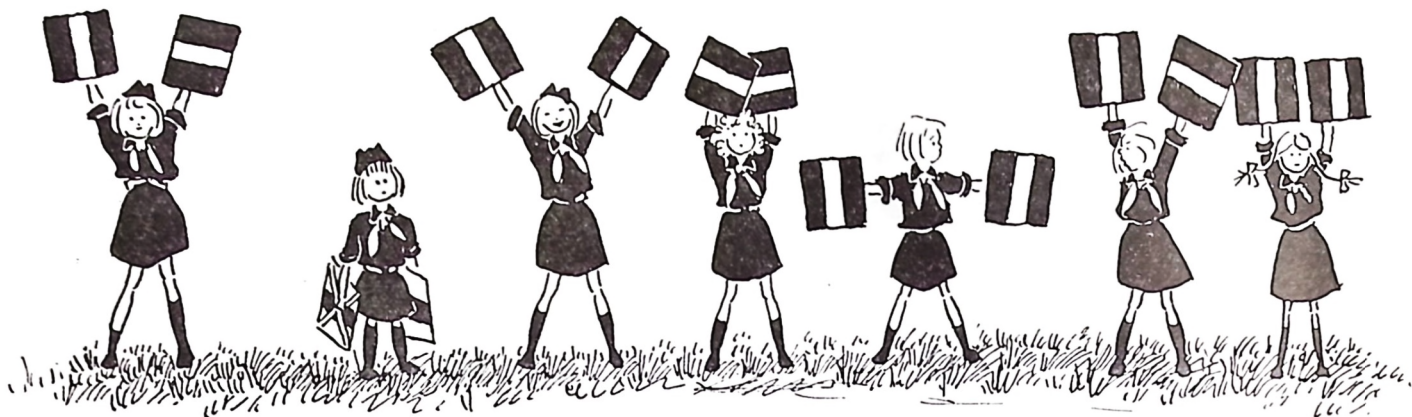
Kære Spejderkammerater!

En Hilsen til jer alle fra Finland og fra Verdenskomitéens Møde i Paris.

Dette ser jeg klarere end før: vil vi leve et rigt Liv, skal vi naa frem til det gennem at tjene. Saa lad os da tjene og hjælpe andre villigt og glad, hjemme, i Skolen, paa Arbejdspladsen. Lad os gøre det i Dag!

Eders Visa,

Sylvi Visapää.

Jeg har saa tit lagt Mærke til, at Spejdere folte sig usikre, naar det gjaldt Signalering.

Men hvorledes har *din* Patrulje det?

Er hele din Patrulje interesseret?

Tager de Signalering som en Fornøjelse, eller faar de aldrig lært Morsealfabetet ordentlig, saa det er en stadig Plage for dem at signalere?

Har du mon tænkt over, at det ligger i *din* Haand at lære dem at signalere? — og kan de det først, vil det altid være en Sport for dem.

Lad os se paa, hvorledes du lærer din Patrulje at signalere. Du tænker sikkert: Allerførst maa de lære Morsealfabetet, og saa giver du maaske 10 Bogstaver, maaske 14 for at lære til næste Gang. Næste Gang sidder du og hører dem i Lektier og saa fremdeles nogle Gange, indtil du bliver træt og ked af det, skælder ud o. s. v. For jeg er sikker paa, at du ikke har bare ug-Spejdere i din Patrulje. Der er altid nogle imellem, der har svært ved at lære, og nogle, der synes, det ikke er Spor morsomt at „lære Lektier“.

Begynd med at signalere!

Allerførst maa du indstille Spejderne paa, at Signalering er morsomt. Du maa fortælle dem om Situationer, hvor de kan faa Brug for det. Og saa maa du straks begynde at signalere med dem, selv om de ikke kan eet Morsebogstav.

Hvis I ikke er saa velhavende paa Signalfag, at I hver kan faa 2 Signalplader, kan du lave nogle Papskiver og male dem. Der skal nemlig være et Par til hver, saa alle kan være med fra Begyndelsen, og ingen skal staa og se til.

Du stiller din Patrulje op i en eller to Rækker, saa alle kan se og har Plads til at bruge begge Arme uden at genere Sidemændene. Saa viser du dem de rigtige Stillinger (med Ryggen til dem), lader dem alle prøve samtidig, og du retter Stillingen hos hver enkelt. For at øve de rigtige Bevægelser og Stillinger kan du f. Eks. sige een Prik, to Streger, Prik — Streg, Streg — to Prikker o. s. v., og alle signalerer det i Takt.

Nu kan du lære Spejderne 3 Bogstaver:

e., i., s...

Dem kan de alle signalere og huske med det samme, og du kan vende Front mod dem og vise, hvorledes det ser ud, naar de modtager, og efter lidt Øvelse kan du signalere nogle korte Ord, hvor der kun forekommer disse 3 Bogstaver:

se, si, es, is, ise.

Lad hele Patruljen signalere Ordene efter dit Diktat, og lad Spejderne skiftes til at signalere 1 eller 2 Ord til Kammeraterne, der aflæser dem.

Paa det første Patruljemøde kan I ogsaa godt naa at lære:

r. — .

saa har I Ordene: *ri, Ris, er, ser,*

og I kan slutte med et Par smaa Sætninger:

I ser Is — I ser Ris.

I rir — ser I Es.

Iris ser.

Nu har du paa eet Møde lært din Patrulje Begyndelsesgrundene til Signalering og at signalere lidt med kun 4 Bogstaver, men uden at have Næsen i Spejderbogen. Selvfølgelig er der ingen Undskyldning for ikke at kunne disse Bogstaver næste Gang; men der er ogsaa større Chance for, at een møder op med endnu en skør Sætning af 4 Bogstaver.

2. Møde.

Efter at have repeteret gaar I hurtigt videre med endnu 4 Bogstaver:

a, n, d, b.

Saa har I Ordene:

Abe, Bad, And, Sand, Bi, Dans o. s. v.

og Sætninger:

Der er en Abe.

Se den Abe.

Sid ned.

I bader.

Der er ni Is.

*Sidder I ned?
Der er Sand.
Ser I Anden der?
Red din Abe.
Der er ni Bier.
Se, der sidder din Abe.
Din And er i sin Rede.
Aben danser.
Bind din Abe, den bider. o. s. v.*

Lektien til næste Gang hedder ikke: „derfra og dertil“, men: Find nogle Sætninger, som du kan signalere med kun disse 8 Bogstaver.

Herefter kommer det an paa jeres egen Fart og Energi. Hvis du har mange Spejdere, der har svært ved det, staar du dig ved at øve noget med faa Bogstaver og kun tage 1 eller 2 Bogstaver ad Gangen og finde mange Sætninger; men er Spejderne energiske og ivrige, vil I sikkert gaa meget hurtigere frem. Ved Resten af Alfabetet, er det let for jer selv at finde Eksempler, hvorfor de næste Ord og Sætninger kun er enkelte Eksempler.

v

*Vand, Vind, Vinden, Ven.
Siv, vride, vende.
Anden sidder i sin Rede i Sivene.
Isen binder Vandene.*

t

*ti, Te, Rist, bedst
vist, sit, Tand
Vi ser Anden i Vandet.
Vist er Te bedst.
Din Ven bader ved Sivene.*

m + o

*Vi bor sammen ved Vandet.
Mor, maa vi bade?
Nu er der Mad.
Der er Sand i Maden.*

Endnu har vi kun brugt 12 Bogstaver. Hvis I skriver dem systematisk ned, ser I, at de er meget nemme.

<i>e .</i>	<i>t —</i>
<i>i ..</i>	<i>m — —</i>
<i>s ...</i>	<i>o — — —</i>
<i>a . —</i>	<i>n — .</i>
<i>v ... —</i>	<i>d — ..</i>
<i>r . — .</i>	<i>b — ...</i>

Vi fortsætter med:

*k, g, u, l, aa (2 adskilte a'er)
Kom snart.
Min gule Kat.
Din sorte Neger.
Kom Kluden i din Lomme.*

*Ti smaa Negre.
Vi gaar over den smalle Bro.
Du taber din blaa Kam.
Gaa til den blaa Laage.
Lise koger god Mad.
Tove bager gode Kager.*

h, f, j, p, æ (a + e, som 2 Bogstaver)

Med disse sidste Bogstaver er der saa mange Muligheder, at I næsten kan tage en hvilken som helst Sætning. De sidste maa I øve særligt, fordi de næsten aldrig bruges:

y, c, q, x, z, w.

*Yver, Ystad, Ymer, Yngling.
Citron, Christian, Celebes, Calais.
Queensland, Quebec.
Xantippe, Xerxes, Xylograf, Aix.
Zaragoza, Zeus, Zink, Zoo, New Zealand.
Zürich, Luzern.
Wales, Warszawa, Schweiz, Week-end.*

Signalering skal øves, systematisk, helst til hvert Patruljemøde i længere Tid, og selv naar du tror, at dine Spejdere er fuldstændig sikre, maa du stadig give dem Opgaver. Det er ikke noget, man kan lære 14 Dage før, man skal tage II. Kl. Proven.

Til II. Kl. Proven skal Spejderne lære at signalere fejlfrit med nøjagtige Bevægelser og de rigtige Stillinger, saa der er et Grundlag at bygge videre paa. Faar Spejderne kun et overfladisk Kendskab til Signalering, glemmer de det hurtigt og vil aldrig finde det morsomt og ikke være i Stand til at klare den simpleste Signaleringsopgave.

Og husk, Patruljefører, det ligger i din Haand at gøre det morsomt!

Til Slut en Idé til at gøre Signalering morsommere for dem, der allerede kan signalere.

Anbring Spejderne to og to ved Hjørnerne af et Hus.

A sender en Melding til B, B lader den gaa videre til C, C til D og D tilbage til A, der skriver den ned og sammenligner med Originalen.

Er I paa Tur, kan I sende Meldinger over Bakker, rundt om Hjørner og gennem en Skov paa den Maade; men for at faa et rigtigt Resultat skal der altid være 2 ved hver Post, den ene til at skrive ned eller diktere.

Og saa god Fornøjelse i Foraarets Solskin!

Aagot Schledermann.

Hvad læser du...

og hvilke Bøger samler du paa?

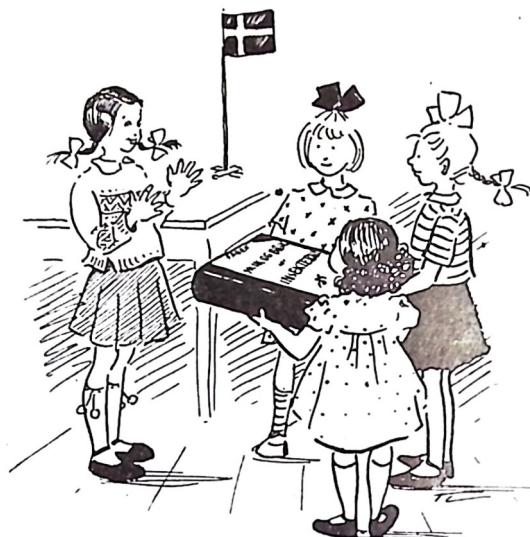
Nu er det Læsetid. Mørket giver hyggelige Aftener med Mulighed for Studier inden Døre, og det er godt at have en god Bog til Selskab og Nytte. En god Bog, siger jeg. Hvilken Bog er god, og hvordan kan man paa Forhaand vide, om den er god? Ja, det er ikke let at sige, for hvad der er godt for den ene, er det ikke for den anden, men I, der er Børn nu, er saa heldige, at der findes en hel stor Litteratur for Børn og unge, og paa Bibliotekerne kan I faa Vejledning paa alle Omraader.

Allerførst tænker I sikkert paa en Morskabsbog, der rigtig kan berette om spændende Eventyr og om Børn, der oplever noget, og den Læsning maa I ikke forsømme. Men der findes ogsaa mange andre gode Bøger f. Eks. om store Mænd og Kvinder, om Dyr, om Rejser o. s. v., og som Spejder har du rig Mulighed for at faa noget ud af Bøger om Naturen, om Orientering, Husflid, og hvad du ellers kan ønske dig.

Alt dette kan du faa paa Bibliotekerne enten til Laans eller, hvad der for saa vidt er meget bedre, anskaffe dig mange Bøger selv, og du skulde prøve at danne dig en Bogsamling med gode Bøger, som du vil være glad for at eje Resten af dit Liv. Naar du har læst en god Bog, saa læg Mærke til Forfatterens Navn. Han har sikkert skrevet andre gode Bøger. Vælg efter Bogens Forfatter og Indhold, ikke efter det Billede, der sidder uden paa, og ikke efter Bogens Pris. Der findes saa mange billige Børnebøger, og det er vist en udbredt Skik at give dem i Fødselsdagsgave. I skulde meget hellere slaa jer sammen nogle Stykker og give 1 god Bog i Stedet for 2 eller 3 daarlige. Helt afhængig af Prisen er Bogens Indhold naturligvis ikke, men lad være at købe en Bog, fordi den er billig.

I din Bogsamling skal du foruden de Morskabsbøger, du kan tænke dig at læse igen, have Bøger om de Emner, der interesserer dig mest, enten det nu er Dyr eller Planter, Geografi eller Historie, men du vil snart opdage, at din Interesse vokser paa forskellige Omraader, og saa maa din Bogsamling ogsaa udvides. Den skal vokse med dig selv og blive en Ven, der altid er rede til at udfylde en ledig Stund.

Bogen giver dig Mulighed for at opleve spændende Ting, som kan sætte Kulør paa Hverdagen, og den kan give dig den Oplysning, du gerne vil have. Bogen er en Gave, vi skal være taknemmelige for, men glem dog ikke at Livet selv er bedre end Bøger om det. Læs, naar der er Lejlighed til det, men søg ud og oplev selv, naar du har den Chance. Tag f. Eks. ikke Morskabsbøger, endsige Blade, med i Lejr og paa Ture. Der er det Naturen, der

skal tale, og dig, der skal opleve. Sidder du derimod hjemme, er det Bogen, der skal tale, og du skal læse om andres Oplevelser.

Læs — og husk, at der er gode Bøger nok. Den Tid, du bruger paa en daarlig Bog eller en ligegyldig Fortælling i et Blad, er spildt og kommer aldrig tilbage.

Rete.

TRÆNINGER og Lejre

Paasken.

I Paasken afholdes der Forertræninger for Tropsførere og Blaamejsførere paa Døvstummeskolen i Fredericia. *Souschefen* skal være Overleder af Træningen. De to Tropsførertræninger vil blive ledet af Korpsadjutant *Inge Ehrenskjöld* og Rejsesekretær *Bodil Amtsbiller*. Endnu ved vi ikke, hvem der skal lede Blaamejsførertræningen.

Landslejr i Norge.

Korpset har modtaget en Indbydelse fra Norges K. F. U. K.-Spejdere til at sende et Hold paa 20 til Landslejr i Juli Maaned. Paa Divisionschefsmødet blev det vedtaget, at 3. Odense Tropp skulde have Chansen for at komme til Norge, som en ekstra lille Belønning, fordi de vandt Korpsturneringen i Sommer paa Brahetrolleborg.

En Spejder rejste til Amerika...

Der var kun 1½ Dag tilbage af Sejlturen over Atlanterhavet, før „Sally“ skulde være i Havn og vi hilse paa den verdensberømte Dame: Frihedsgudinden, og bag-efter vandre rundt i hendes Skyskraberby: New York, da dette Besøg blev forhindret. Et Telegram fra Rederiet i Danmark sendte „Sally“ direkte til Baltimore i Stedet for til New York. Ingen tog Hensyn til min Bedrøvelse over at maatte snyde Frihedsgudinden for mit Besøg, og Kursen lagdes om. Oven i Kobet maatte jeg indrømme, at det var Held i Uheld, da Byen Baltimore var mit endelige Bestemmelsessted.

Den Nat om Bord, som var den sidste, drømte jeg om det Hus, jeg næste Nat skulde sove i. Sandt at sige anede jeg intet om Huset, men jeg havde forestillet mig, at det var et Vidunder af Komfort og tekniske Indretninger. For mit undrende Blik svævede Vaske-, Opvaske-, Tørre-, Stryge- og mange flere vidunderlige Maskiner, som gjorde det ellers ikke ansete huslige Arbejde til en Leg, som bestod i at trykke paa de rigtige Kontakter. „Det lærer jeg nok,“ tænkte jeg og vaagnede...

Og saa sad jeg i en Bil og holdt mig fast med begge Hænder, mens vi i meget stærk Fart kørte mod mit fremtidige Opholdssted. Jeg var nær ved at dreje Hovedet af Led for at se lidt af Baltimore. Der var Huse i alle Farver og Størrelser, ogsaa Skyskrabere, og utrolig mange Kirker, Hjemstederne for forskellige Trosretninger. Meget fremmedartet virkede paa mig Nordbo-Negrene i alle Farver og Faconer, lige fra svagt cremefarvede, søde unge Negerpiger uden Krus i Haaret til næsten sorte, tykke og uformelige Negerkoner ogsaa uden Kruket. Vi andre bliver permanentkrollet, men Negrene faar taget Krollet af Haaret, hvilket nu om Stunder lader sig gøre.

Snart var Bilen uden for Byen, og vi kørte med ca. 80 km.s Fart i Timen paa en meget smuk Vej, bekranset paa begge Sider af store, dejlige Villaer i Parker.

Saa kom mit „Drømmehus“, som var bygget af graa Kampesten og beliggende i en dejlig Park, der skraanede

ned mod en Sø. Det omkringliggende Landskab var skønt og storslaaet.

Det var begyndt at gaa op for mig, at alt herovre var stort, saa derfor undrede det mig ikke ved min Indtræden at konstatere, at heller ikke det var i Lilleputformat. Hallen alene maalte jeg senere op til at være 11 Meter lang. Men Huset overraskede paa andre Maader. Af Maskiner saa jeg kun Vaskemaskine, og af Kontakter blot dem til Lys. Stikkontakter til Støvsuger og lignende fandtes i Panelet ved Gulvet, og der var fortrinsvis anbragt et stort tungt Møbel foran, saa det foregik med dyb Knæbøjning, ned paa Maven og ind under Møblet, naar en Ledning skulde anbringes.

Hurtig opgav jeg at tælle Værelsernes Antal, men der var vist henvend tyve, hvoraf dog en Del kun brugtes af Bornene, som var tre paa henholdsvis 10, 7 og 4 Aar, til at lege og navnlig rode og regere i.

Paa anden Sal fandtes bl. a. fem Soveværelser, hvoraf fire med tilhørende Badeværelse, hvori fandtes stort Badekar, Haandvask og Toilet.

Jeg gik i Seng med den glade Bevidsthed, at jeg vilde i al Fald ikke komme til at kede mig, grundet paa manglende Arbejde. Før jeg faldt i Sovn, lyttede jeg en Tid lang til en utrolig Bunke Græshoppers Serenader, for senere at vaagne op ved, at der ligesom tændtes og slukkedes smaa elektriske Pærer her og der i mit Værelse. Med Skam at melde var jeg lidt fornærmet over Forstyrrelsen, men sov dog ind igen. Næste Aften, da jeg var ude i Haven, fik jeg Forklaringen paa Lysblinkene. Nat-ten var meget mørk, og saa meget desto smukkere og mere ejendommeligt saa det ud med de smaa Pærer, der tændtes og slukkedes overalt i Træer, Buske, Luft, Græs og paa Veje. „Pærerne“ var en Slags uskadelige Insekter, som har en lysende Bagkrop, der kan tændes og slukkes.

Da det trods kraftig Avertering i Dagbladene viste sig umuligt at faa en Kokkepige, maatte jeg, som ellers skulde være „Nurse“, optræde som saadan plus en Del

mere. Store var mine Erfaringer paa det kulinariske Omraade ikke, men jeg noterede med Stolthed, at da jeg forlod Huset, for at rejse til de hjemlige Græsgange igen, var alle menneskelige Væsener plus Hund, to Katte, Katin, Høns og Kalkuner stadig i Live.

Vaskemaskinen legede jeg med hver Dag, og den var storartet. Tøjet blev puttet sort ind, man drejede paa en Kontakt, puslede lidt rundt i Huset en halv Times Tid, og vendte saa tilbage for at tage det nu graa Tøj ud og hænge det op. At Tøjet ikke blev kemisk rent og pletfrit, maa man ikke klage over, for hvor finder man en Vaske-kone, der vasker helt rent?

New York fik jeg trods alt set. Jeg rejste derop pr. Jernbane, hvilket tager ca. $3\frac{1}{2}$ Time, for at besøge min Far, som var kommet dertil med sit Skib. Far og jeg havde ikke talt med hinanden i Telefonen, men gennem flere Ordonnanser var det blevet aftalt, hvor vi skulde mødes. Mødestedet var i den Banegaard, hvor mit Tog kom ind, nemlig Pennsylvania Station, som er en af de største i Verden, nærmere betegnet ved Oplysningsbureauet i den Etage, som ligger ud til Gaden. Jeg ventede i et Kvarter, en halv Time, tre Kvarter og stadig ingen for at hente mig. Jeg havde saaledes rig Lejlighed til at betragte den smukke Banegaardshal, der mindede om et Kirkerum, men uden dettes Fred. Mennesker i utrolig Mængde styrtede ud og ind, og det var meget morsomt at staa og betragte dem. Endelig efter en Times Ventetid saa jeg min Far komme imod mig. Ordonnanserne havde givet gal Melding. Min Far var nemlig blevet underrettet om at møde mig ved Oplysningsbureauet i første Etage under

Jorden. Der havde han nu i en Time staaet trofast og ventet, og næsten troet, at jeg var gaaet tabt i New Yorks Myretue.

Det var en vidunderlig Oplevelse at være i New York, som er uendelig imponerende og ogsaa smuk. Fra Rockefeller-Skyskraberen i 72. Etage havde vi et betagende Udsyn over Byen og dens Floder, et Syn man ikke vil glemme. Og det var dejligt at gaa paa Broadway og Times Square om Aftenen, da alle Lysreklamerne funkledede og blinkede, og Biografer og Restauranter kappedes om at lokke Folk til sig, Folk, som færdedes saa tæt og saa mange paa Gaden, at det var, som naar Strøget i København ved Juletid er værst. Og Bilerne ikke at glemme. Lillebiler i alle Kulører lige fra hvidt til rødt og pragtfulde Privatbiler. Spørger nogen om, hvor de parkeres? Parkeringsspørgsmaalet er et stort Problem, men jeg har baade i Baltimore og New York set Bilerne parkeret paa Hustagene.

Det sidste betagende Glimt af New York den Nat fik jeg paa Skibet fra Kommandobroen, efter at Far og jeg pr. Subway eller Undergrundsbane var kørt ned om Bord. Det var en lun Nat med en svag Brise og betaget stirrede jeg tværs over Vandet over mod New York, hvor Millioner af Lys straaledede ud fra de oplyste Skyskrabere.

Jeg har set andre Steder og Byer, mens jeg var i Amerika, bl. a. den smukke, hvide Regeringsby Washington, men helst vil jeg til New York igen.

Der snakkes om Ture i Patruljen

Der er vild Diskussion i Patruljen i Dag, vi skal nemlig paa Patruljetur næste Søndag, og Patruljeture er for os et ganske særligt Problem.

Se, vi er Naturelskere, Lejrspotsfolk, Spejdere af den gammeldags Slags, der holder af at trave uhyre lange og anstrengende Strækninger for at naa et Maal, vi har sat os, Spejdere af den moderne Slags, der paa Grund af

Tidernes Ugunst har lært at klare os med ingen Ting, og klare os godt. Kort sagt, vi tror, vi har en lille Smule Begreb om Spejdersport. Nu maa I ikke tro, at vi er særlig fremragende i vores Patrulje, selv om vi inderst inde selv tror det. Vi er heller ikke værre end alle andre, vi er en ganske almindelig Patrulje, og vi kan lide at være Spejdere.

Lad os tage til Akvariet! foreslog Stump, hun befandt sig bedst i det vaade Element, og drømmer om Søspejderi.

Duer ikke! genmælede Kidde, der har vi jo været for nylig.

Lad os tage af Sted med Skøjter allesammen, fandt Pelle paa.

Nej, saa skal vi høre paa den Jammer fra dem, der ingen Skøjter har! sagde Pan, og saa vist paa mig. Jeg lider nemlig af ulykkelig Kærlighed til alle Skøjtebaner for Tiden.

Bare det dog var Foraar, saa var det meget lettere at finde paa.

Vi sad lidt og grundede meget.

Hvad plejer I? spurgte Lissen, der er ny og Nordmand.

Ja, vi tager altsaa ligesom alle andre ordentlige Spejdere paa Patruljetur helst hver Maaned, og det er det bedste, vi ved. Vi har endda opnaaet Tilladelse til at tage i Patruljelejr, hvilket vi har haft voldsom Fornøjelse af. Der er saa mange Muligheder, naar man er ude med Patruljen alene. Naturligvis har vi brugt mange Ture til Træning, hvor vi har medbragt store Mængder af Redningsreb, Signalflag og Kogekar. Vi har kastet med Reb i siddende, liggende, staaende og enhver Stilling paa alle mulige Maader, og efter alle mulige Maal. Vi har signaleret over meget, meget lange Afstande, saa lange, at vi kun lige kunde skimte den, der signalerede, og øvet os i at modtage og selv skrive samtidig.

Det var gerne de større Verdensbegivenheder, der rullede sig op for os, idet Afsenderen var i Besiddelse af en Avis side, der indeholdt lange og rædsomt spændende Beskrivelser og udviklede Ord.

Iagttagelsesgang kan ogsaa være overraskende, især naar man uforberedt faar slynget en Bunke Spørgsmaal ud, som: Hvad hed Købmanden? Hvad Farve havde Bagerens Skilte? Og hvor mange Børn legede der uden for Kroen? o. s. v., naar man lige frejdigt og intetanende har tilbagelagt et Stykke Vej gennem en idyllisk Landsby. Sommetider laver vi 3 af den Slags Spørgsmaal, om det vi passerer, og stiller hinanden dem ved Vejs Ende.

Tegning af Kortskitser, Maaling af Højder og Afstande,

Træning af Spejdergangart o. s. v. er gerne Opgaver i Forbindelse med vore Terrænøvelser.

Er det ikke mest med Troppen, I tager paa Terrænøvelse? spurgte Lissen.

Nej, vi tager tit paa den Slags Øvelser alene, saa gaar vi to og to, det giver god Øvelse i at gaa efter Kort.

Vi kan ogsaa lide at „wood-craft“. Vi har fundet ud af, hvordan Træerne ser ud om Vinteren! og samlet Svampe om Efteraaret og alt muligt paa de andre Aars-tider. Vi har her i Lokalet en Kasse med de mest mystiske Ting lige fra Uglegylp og Muslingskaller til ned-faldne Fuglere og sære Sten. Vi har ogsaa en Samling Pinde, ikke af den Slags man sidder og knækker ved Lejrbaalet, men Kviste af Bøg, Eg, Birk o. s. v. sat op paa en Tavle til Brug i vore botaniske Studier.

Og saa har vi hjemsøgt Byens og Omegnens Seværdigheder! indskød Plumpe, hun var ikke saa meget for Museumsbesøg.

Ja, og mens du læste til Eksamen, tog vi ud og fiskede Haletudser og Vandkalve i et Mosehul, tilføjede Pan.

Jørsis vilde absolut fortælle om en Sporing, vi har haft en Gang, hvor vi dummiede os rigtigt, fordi Sporene ustandselig skiftede fra smaa Kridtklatter til Uldgarnstotter, til Havregryn og derefter til noget rød Vædske, der paa det mest skuffende lignede Blodspor. Kunsten bestod nu i at være saa vaagen, at man lagde Mærke til, hvor der laa f. Eks. nogle smaa Gryn ved Siden af en Uldgarnstjavs, her begyndte saa det nye Spor. Det var en Kunst, vi ikke var i Besiddelse af — dengang! skyndte hun sig at tilføje.

Bare det snart var Foraar! sagde Plumpe, saa jeg kunde faa de 20 Blomster til II Kl. Proven.

Nu, vi taler Blomster, skulde vi saa ikke i Aar se at faa afskaffet de smaa visne Buketter i alle mulige brunlige Nuancer, der hænger og dingler i jeres Bælter kværket af en Sejlgarnssnor. Hvis man bare tager et Par Avis-sider med hjemmefra og pakker Blomsterne ind og putter dem i Tværsækken, saa snart man har plukket dem, ser de friske og frejdige ud, saa snart de kommer i Vand.

Men nu Turen paa Søndag, det er hverken Vejr til at plukke Blomster eller bade. Gode Idéer efterlyses.

Maaske det bliver Skiføre! meddelte Lissen.

Straks var vi inde paa vor elskede Vinterdrøm, om Skiløb med Fakler og en Vinterhytte med Ild i Pejsten.

Vi kunde tage paa Travetur og spise i en varm Kro, foreslog Pan.

Vi har lige været paa Travetur sidste Søndag, sagde Pelle.

Saa lad os blive hjemme og sove længe! kom det fra Jørsis.

Foragtet Mumlen fra en Krog.

Lad os tage ud og fodre Fuglene, sagde Kidde. Lad os tage nogle Gibsaftryk, foreslog Pelle, eller lad os lave et Terrænløb.

Ikke saadan et som sidste Vinter, protesterede Pan. Hvordan var da det? spurgte Lissen.

Det var det koldeste kolde. En Terrænovelse med udlagte Poster. Post I var Besvarelse af 15 Spørgsmaal, Post II var et Puslespil, Post III kan jeg ikke huske, men der var ogsaa noget med en Kortskitse, der skulde tegnes, og et Flag, der skulde sys af Tøjstumper. Maa jeg lige indskyde, at det var otte Graders Frost og bidende Østenvind, sagde Pelle. Ja, og vi havde hverken Fingre eller Tæer, da vi naaede til Post III.

Nej, ikke noget med Forfrysninger denne Gang.

Lad os saa bare tage ud et Sted, saa oplever vi nok noget spændende! sagde Plumpe.

Haa, vi er ingen Akelapatrulje, jeg vil raade jer stærkt fra bare at gaa ud et Sted for at opleve noget spændende. Oplevelserne skal man selv være med til at skabe, hvis man vil være sikker paa at faa nogen. Og de store plud-

selige Oplevelser kommer alligevel drattende, naar man er mindst forberedt paa den.

Aa, Me-ja! du taler som en Bog, som en Spejderbog.

Men det er da ogsaa rigtigt, er det ikke? I har sikkert allesammen, naar I var paa Tur, truffet den Patulje, hvor Spejderne lob rundt om sig selv som herreløse Hunde og bare skulde have Tiden til at gaa. Vi fandt ud af, den Tid vi ingen Patuljefører havde, at det absolut bedst kunde betale sig at tilrettelægge en Tur i Forvejen, ellers bliver det hele saa tilfældigt og maaske en Skuffelse.

Lad os saa lave et rigtigt Terrænlob uden kolde Fingre. Jeg ofrer mig for Foretagendet, og tager af Sted med Ottetoget, saa kan I komme med Toget en Time senere. Jeg finder saa ti Punkter i Terrænet, anbringer tre Papskiver hvert Sted og afsætter Punkterne paa jeres Kort. Jeg tager imod jer paa Stationen, giver jer Kortene og alle gode Ønsker med paa Vejen. Derefter farer I af Sted som Lyn og Torden fra Sted til Sted og tager en Papskive med fra hvert Punkt. Det eneste, I har at gøre, er at finde de rigtige Steder samt at skynde jer.

Ja, det er nemt at forstaa, men skal vi spise i strakt Galop? indskød Stump.

Kan du i det hele taget tænke paa andet end Mad? spurgte Me-ja.

Jeg har en Idé, jeg foreslaar, at vi mødes ved et Baal, som jeg fabrikkerer, mens I er paa Terrænlob.

Saa vil jeg hjælpe dig, tilbød jeg ædelt, saa kan I andre slaa jer sammen to og to. Det kommer lige til at passe, forudsat, at I møder allesammen, tilføjede jeg, idet jeg saa vist paa Jørsis. Husk nu Krus, Te og Sukker og et stort Kogekar.

Idéen vakte Bifald, men en skeptisk Sjæl udtalte sin Ængstelse for, at vi ikke skulde kunne faa tændt op.

Hvad anser du os for? spurgte jeg foragteligt, idet jeg samtidig bestemte mig til at tage en ekstra tyk Avis med og et Par Stykker tort Brænde i Smug i Tværsækken.

Men Brodet til Fuglene? spurgte Kilde.

Det afleverer I bare til Falcks Redningskorps!

Ja, saa sørger Kystpolitiet for Resten! tilføjede Stump. — God Tur!

K. A. T.

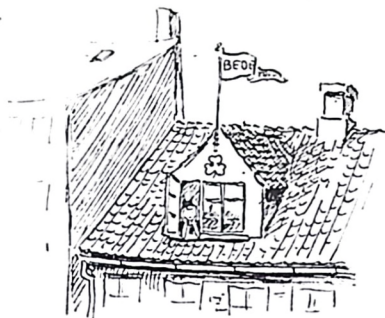

I bidende Kulde og Snefog startede jeg Rejseåret 1947 med at tage til Horsens, hvor jeg blev installeret paa „Næsset“ hos Divisionsassistenten for Østjydske Division. Og herfra drog jeg saa ud til Troppene — først til Beder,

hvor Blaamejser og Spejdere om Eftermiddagen var samlet til Tropsmøde. Om Aftenen var der Patuljeføremøde i Tropslokalet oppe i et lille Kvistværelse, og jeg tror, Patuljeførerne fik lært en hel Del. — Beder Trop har været paa Tærne og skaffet sig en stor solid Tyskerbarak, som jeg havde Lejlighed til at se nærmere paa den næste Formiddag. Barakken skal indrettes til Week-end Hytte, den har en morsom Beliggenhed i en gammel Grusgrav, men med vid Udsigt fra Skrænterne rundt om. Her har Spejderne selv plantet Bakketjørn, Birk og Pil, som vil give godt Læ, naar de vokser til. Der var ogsaa Plads til Telte og en smuk Paradeplads med Flagstang paa det højeste

Punkt, saa der bliver nok Liv og glade Dage derude til Sommer.

I *Odder* var Blaamejserne til Møde om Eftermiddagen (haaber, de fik lært, at ogsaa en Blaamejse bør være præcis). Om Aftenen mødte kun en Del af Spejderne til Tropsmøde, det var kedeligt, at Mødeprocenten var saa

ringe, for vi, der var der, havde et godt og morsomt Tropsmøde. Patruljeførerne i *Odder* er i Besiddelse af et straalende Humor og var meget ivrige efter at lære noget nyt — ogsaa *Odder* har Week-end Hytte — et gammelt Bindingsværkshus, som jeg hørte meget om.

I *Hundslund* er der startet en helt ny Trop, men det kunde man ikke se paa de 24 Spejdere, der lidt generete mødte til Tropsmøde — alle var de i Uniformer — det er imponerende af saa ny en Trop! — Da vi havde set hinanden lidt an, gik Genertigheden af Spejderne (de havde troet, at de skulde op til en Slags Spejdereksamen!), og det viste sig, at de var kvikke og veldisciplinerede takket være deres energiske Tropsfører. — Patruljeførerne fik nogle Idéer til Møder og Ture — og det var de glade for.

Den meget store Trop i *Horsens* holder til i en Butik, der hører til Tropsførerens Lejlighed. — Butikken er lavet om til et hyggeligt Tropslokale, og af de mange Billeder og Tavler paa Væggene kan man se, at Troppen hører til de gamle Troppe med rige Traditioner. — 19 store Spejdere var mødt til Patruljeførertræning — alle til Tiden og i reglementerede Uniformer — Bravo! I *Horsens* Trop er der ingen Blaamejser, men derimod mange store Spejdere, og det var en Fornøjelse at se, hvor Duelighedstegn, Væbnersnore og I. Kl.s Mærker prydede Uniformerne — det er Spejdere, den lille energiske Tropsfører kan være stolt af!

Næste Dag var jeg i *Hovedgaard* — ogsaa en af de heldige Troppe, der har eget Tropslokale, hvor vi holdt Tropsmøde og rykkede 3 Blaamejser op som Spejdere.

Og saa tilbage til *Horsens*, hvor der Søndag Formiddag var Instruktion i Kort, Korttegning og Silvakompas. Desværre kunde vi ikke komme udendørs og prøve vore Færdigheder i Praksis, fordi det var Snestorm! Om Eftermiddagen kom Troppens yngste Spejdere, og vi holdt Tropsmøde med Holdkonkurrence o. m. a.

Efter Østjyske Division tog jeg en lille Afstikker ned

til *Olaf Rye* og kom til det historiske *Jellinge*. Til min store Skuffelse var „det historiske“ — altsaa Runestenene indhyllt i Halm og Presenninger, antagelig for ikke at revne i Frosten. — Efter Tropsmødet blev der dækket et fint Bord med Lys og store grønne Treklovere, og vi forlystede os med Pølser og Boller! Om Aftenen var Patruljeførerne samlede til Patruljeførertræning, saa nu har de noget at bygge videre paa.

At *Grindsted* Trop stadig har skiftet Førere, kunde mærkes paa Spejderne. Kun Halvdelen var mødt, og de opførte sig ikke særligt spejdermæssigt til at begynde med, men det hjalp, da jeg fortalte dem lidt om, hvad man venter sig af en Spejder, og mon ikke baade Spejdere og Patruljeførere nu begynder paa en frisk og hjælper den nye Tropsfører med at faa en rigtig Pigespejdertrop i *Grindsted* — det tror og haaber jeg! —

I *Sdr. Omme* tog Tropsføreren mig med ud paa en dejlig Travetur, alt imedens vi snakkede Spejd, og om Aftenen kom Spejderne langvejs fra til Tropsmøde, som Traditionen tro sluttede med Hyldebærsaft og Kringler. Patruljeførerne blev tilbage og fik Idéer til Lege og Husflid. Der skal nok blive en god Trop i *Sdr. Omme*, hvis de fortsætter, som de har begyndt.

At *Aarhus* er en stor Spejderby med 9 Troppe, fik jeg tydeligt Bevis for, da jeg saa 38 Patruljeførere og Assisterter strømme til Patruljeføermøde paa Universitetet, det var en dejlig Flok, som interesserede lyttede til Raad og Vejledning for Patruljeførerarbejdet.

Week-enden var helliget Træning for Patruljeførere og Assisterter i *Aarhus* — der var 36 ialt, og vi morede os godt i et af Universitetets Auditorier — som Rejsesekretær kan man altsaa ogsaa komme ud for at sidde paa Universitets-Kateder!

Om Søndagen gik det Slag i Slag med Husflid, lidt Eksercits, Legetøj til Prøverne — fælles Middag hos Divisionschefen, Tur i Parken og Gruppediskussioner, som vi alle fik noget godt ud af. — Fik ogsaa Lejlighed til at se *Aarhus* Universitet med alle dets mange Værelser, Auditorier og Aula o. s. v. — det var en Oplevelse!

Og saa gik Turen til *Djursland* Division. Efter et lille Ophold i *Hornslet* kom jeg til *Grenaa*, hvor jeg lige fik

Tid til at hilse paa Halvdelen af Blaamejserne — tænker, der er 70 Blaamejser i Grenaa, saa at man maa holde Mode 2 Gange om Ugen med Halvdelen hver Gang. — Grenaa hører ogsaa til en af de gamle agtværdige Troppes med et Ønske-Tropslokale, hvor hele den store Trop kan være paa een Gang. Bagved det egentlige Lokale, der er dekoreret med talrige fantasifulde Plakater og hyggelig Pejs, er der Køkkenet med Komfur og Plads til alt Tropsmateriale, som laa sirligt paa Hylderne. Tropsmødet gik muntert og sluttede med Pølser og Boller!

I Balle var Spejderne mødt for at lære Takling og Ben-soring, saa nu kan de det. Om Aftenen var der kombi-neret Trops- og Forældremøde paa Kroen. Det gik livligt og muntert med Sange og „Hvem ved hvad“-Konkurren- cer, som baade Spejdere og Blaamejser klarede fint — den Ros skal de have! Paa Skolen har de faaet et Rum, som de nu har travlt med at male og gøre i Stand til Trops- lokale — der er Aktivitet til Stede i Balle!

Trustrup Trop var meget begejstret for en Barak, som de havde erhvervet sig for „en Slik“ — og den skal ogsaa nok blive til et godt Trops-hus engang — hæng bare i! Vi holdt Tropsmøde med Lege og Sange, og saa kørte jeg til Trustrup, hvor der ogsaa var Tropsmøde. Det var lidt af en Skuffelse, at Trustrupspejderne ikke var mødt paa Grund af en Fest i Byen. Spejderne fra Lyngby var der- imod mødt fuldtalligt — trods 4 km's Vandring i kold Blæst.

Den nye Trop i Rougsø havde sammenkaldt Patrulje- førerne til en lille Træning, som forhaabentlig vil komme dem til Nytte i Fremtiden.

Ryomgaard Trop savner haardt en Tropsfører, men et Par af de store Spejdere holder sammen paa Resterne — og det gør de godt. Vi holdt Tropsmøde og senere For- ældremøde med Valg af nye Tropsraad, som forhaabent- lig snart maa finde en god Tropsfører.

Korpslejrfilmen blev rullet et Par Gange i Hornslet — først om Eftermiddagen for Spejderne og deres Skole- kammerater og om Aftenen ved et Forældremøde.

Ogsaa denne Week-end var planlagt til Tropsførertræ- ning — dennegang for Tropsførere og Assistenten i Djurs- land Division, og fra 9—18 var jeg travlt beskæftiget med Instruktioner og Foredrag for en interesseret og taknem- melig Førerstab.

Desværre maatte Troppen i Kolind nedlægges paa Grund af stadig Førermangel.

Og saa gik det med Lyntoget sydpaa til Dybbøl Divi- sion. Først var jeg i Hellevad, som ogsaa lider af Fører- mangel, men en af Tropsraadsdamerne er Patruljeførerne behjælpelig med Planlægning af Møder og Ture — saa det skal nok gaa!

Paa Aabenraa Statsskole var Spejdere fra 1. og 2. Aabenraa samlet til Tropsmøde — og vi havde det meget muntert sammen.

Graasten Trop har haft 10-Aars Fødselsdag — og jeg

var saa heldig at være med til Festen, der blev holdt i den Anledning. Troppen stillede op til en lille Parade paa Graasten Husholdningsskole, hvor der blev uddelt Aars- stjerner og mange Duelighedstegn — der var Appel over de Spejdere! Senere fik Patruljerne Gaver af Trop og Tropsfører i Form af nye Signalplader og Redningsreb — det gjorde stor Lykke. Og saa baade skaalede og „nip- pede“ vi i rigtig Chokolade med Wienerbrød o. m. m. — Vi fik dog ogsaa Tid til at holde Tropsmøde.

Om Aftenen var Patruljeførere og Seniorspejdere i Sonderborg samlet til Instruktion og Diskussion om Se- niorarbejdet.

I Augustenborg var der Tropsmøde med en stor Flok „Rationeringsspejdere“ — kun faa havde Uniformer, men alle havde Tørklæde, Fløjtesnor og Hue paa. Spejderne var meget ivrige, og det samme gjaldt Patruljeførerne, som senere fik en lille Instruktion.

Paa Grund af sen Skolegang var det ikke muligt at samle Spejderne i Skovby paa Als, men jeg fik talt en hel Del med Tropsføreren og maatte saa tilbage til Son- derborg til Tropsmøde paa Statsskolen. Der var fin Møde- procent, og vi morede os godt.

Saa er Januar Maaned gaaet — det har været koldt; men dejligt at træffe saa mange glade og ivrige Spejdere — paa Genskriv!

Bo.

Det danske Pigespejderkorps' Hjælpefond

Vi vil gerne rette en Tak til alle de Divisioner, Troppes og enkelte Spejdere, der har indsendt smaa eller store Beløb til Hjælpefond, og samtidig vil vi minde om, at vi stadig gerne modtager Bidrag — vi sender hver Maaned flere Pakker til Finland, og ligeledes sender vi Pakker til Sydslesvig. Vi vilde gerne kunne blive ved med at sende disse Pakker — og vi vilde ligeledes gerne kunne sende til mange andre nødlidende, men der skal bruges mange Penge — saa husk Hjælpefond!!!

Hvad skal jeg være...

II. Sygeplejerske

Hvordan er det at være Sygeplejerske i Dag paa vore moderne Hospitaler? Ja, det er sikkert en hel Del anderledes, end for blot 10 Aar siden; men da herskede der jo ogsaa den forunderlige Tro, at naar man gik ind til Sygeplejen, saa var det, fordi man var blevet „skuffet i Kærlighed“, og iøvrigt forsagede alt normalt Liv. I Dag er der jo heldigvis Masser af unge Piger, der vælger netop den Gerning, fordi de interesserer sig for Mennesker, og fordi de ønsker at have et ledende Arbejde.

Vel er Sygeplejen endnu i Dag et af de strengeste Job i mange Henseender; men den indebærer ogsaa mange Glæder — vel at mærke, hvis man forstaar at se de smaa Ting. Et Smil eller et venligt Klap til en Patient behøver jo ikke at trætte eller tage Tid; men det varmer Patienten, og bringer derved Sygeplejersken en Glæde igen.

Det at være Sygeplejerske staar for mange i et romantisk Skær — rige Patienter, der testamenterer hele deres Formue til den opofrende Søster og lign., og for lige saa mange i et Sliddets Skær. Sandheden er jo nok den, at for den unge Pige, der har Lysten og Evnerne, er det et herligt Arbejde.

Først og fremmest maa man jo have et godt Helbred, og dernæst Evnen til at omgaas Mennesker — og altsaa ogsaa syge Mennesker, som jo ikke altid er lige omgængelige. Et lyst og godt Humør er ogsaa nødvendigt for at klare Skærene. Med andre Ord, maa man helst besidde lidt pædagogiske Evner — husk paa, man skal trøste, hvor det trænges, og opmuntre andre, selv om man en Dag selv er lidt trist og ked af det.

Sidst, men ikke mindst, maa man have Sans for det praktiske. Det kan jo ikke nytte, man har ti Tømmefingre, for hvordan skal man saa kunne tage roligt paa Tingene i en kritisk Situation — og Ro er jo i det hele taget meget nødvendigt blandt syge Mennesker, som ofte selv er nervøse. Derfor er det vældig godt, at have været ved husligt Arbejde, før man begynder paa Uddannelsen. Tænk blot paa, hvor meget det betyder for en, der næsten ingen Appetit har, at faa Maden serveret lidt net, saa Lysten til at spise kommer blot ved at se Maden.

Selv om der ikke er nær saa megen Rengøring for Syge-

plejersker som tidligere, er det dog vigtigt at vide, hvordan man haandterer en Gulvskrubbe.

Naar man saa er blevet klar over, at man har Lyst til Gerningen, henvender man sig enten hos Dansk Sygeplejerad eller hos det Hospital, hvor man ønsker at blive Elev, og de vil da spørge, hvilke Forkundskaber man har. Har man Studenter- eller Realeksamen, er det ikke strengt nødvendigt at tage paa Sygeplejehøjskole; men det vil sikkert alligevel være klogt.

Efter Højskolen begynder man saa som Elev paa et Hospital. Elevtiden varer ca. 4 Aar. Al Begyndelse er jo svær at komme igennem, og sikkert ikke mindst her. Man er ikke vant til syge Mennesker, og til de mærkelige Ting man uvægerligt kommer ud for den første Tid. Man er særlig ikke vant til det ubehagelige Job at skylle et Bækken ud; men alt det er noget, man hurtigt vænner sig til.

Arbejdsdagen er paa 8 Timers Teori om Ugen med tilhørende Hjemmearbejde. Første Aar har man Anatomi, Kemi og Fysiologi. — Andet Aar har man ogsaa Medicin og tredje Aar Kirurgi. Hvert Aar er der Eksamen, og sidste Aar en afsluttende Eksamen.

Baade som Elev og senere har man fri Tjenestedragt og foruden Lønnen, Kosten og frit Ophold. Lønnen er 1. Aar: 85 Kr. mdl., 2. Aar: 145 Kr. og 3. Aar: 165 Kr. — i Københavns Kommune.

Paa de mest moderne Hospitaler, f. Eks. Gentofte, har alle Eleverne Eneværelse, men paa mange Hospitaler bor man endnu 2 og 2 sammen.

Som nævnt varer Uddannelsen 4 Aar, inclusive Supplerings, d. v. s. et Par Maaneder paa Fødselsklinik — et Par Maaneder paa Sindssygehospital og lign., og naar man saa har været igennem alle Instanser, kan man jo selv vælge sit Speciale. Enten som Hospitalssygeplejerske, Operations- eller Røntgensygeplejerske, eller man kan studere 9 Maaneder ved Aarhus Universitet og blive Sundhedsplejerske, Skolesygeplejerske, eller Hjemmesygeplejerske kan man blive.

Det, der nok i Dag tiltaler de fleste, er den store Chance, de som Sygeplejerske har for at komme ud at se sig om. Enten det saa er ved at deltage i det internationale Hjelpearbejde eller som Sygeplejerske paa en stor Océandamper. Jo, jo, der er rige Udsigter for en Sygeplejerske med Initiativ.

lille—M.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Her i Tinkas Søster ser;
hun er ogsaa kvik.
Paa en meget sølsom Ting
har hun faaet Kik.

Moderen straks kaldes til
for Tingen at beskue,
blegner — aldrig før hun saa
Rotter i sin Stue.

Og da Tinka kommer hjem,
glad og vældig kæk,
hun paa Stolen finder dem,
stivnede af Skræk.

Her maa geres noget straks.
Hvem tør Kvinder true?
Stolt hun viser Byttet frem:
Søsters laadne Hue.

Samler din Patrulje paa Patruljeudstyr?

Lejrudstyr:

	Kr.
1 lille Patruljekokkentelt, glimrende til Week-end-Lejre (anvendt i Korpssturneringen)	18,50
1 Patruljekogesæt, 3 Gryder	32,50
1 Sæt Signalfag, 4 Flag	9,20
1 Redningsreb	8,50
1 Spade, ny	4,25 - 5,35
1 Spade, brugt	1,85
1 Økse, engelsk	4,95
1 Økse, D.S.I.	6,05

Til Orientering:

Kort over din Hjemegn (1:200)	7,85 - 9,85 - 21,60
Korttasker	1,00
Kortmaaler	1,00

Bøger:

	Kr.
Patruljen arbejder med Orientering	2,85
Patruljen arbejder i Lejr	2,85
Patruljen arbejder i Naturen	2,95
Aarets Gang i Naturen	2,85
Patruljearbejde	1,00
Om Telte	1,00
Spejdernes Samariterbog	2,25
Spejderfest	2,25
Spejderloven	1,50
Kogebogen	2,50
Duelighedstegn timer	0,55

Gallasøjfer i rødt og hvidt Bomuldsbaand 0,35
(vi haaber at have dem, naar dette Blad udkommer)

Fik I alle:

Pigespejdernes Lommebog 1947	2,00
ellers har vi flere endnu; paa Bestillinger over 6 Stk. gives 15 % Rabat	
ogsaa: Pigespejdernes Kalender 1947	1,50
Lejrsangbogen	0,40
Sangbogen	2,00

Lundsgade 6 Pigespejderdepotet København Ø

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAAETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver

Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383

Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maanedens for at kunne komme med i det først udkommende Blad.